

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 października 2021 roku

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: **Sędzia Grzegorz Król**

Protokolant: **Ilona Krzysztóń**

po rozpoznaniu w dniu 24 września 2021 r. i 29 października 2021 r. sprawy karnej

D. T.

s. K. i M. zd. L.

ur. (...) w L.

oskarżonego o to, że:

w okresie od dnia 01 stycznia 2017 roku do dnia 20 września 2018 roku w N. uchylał się od wykonania ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego określonego wyrokiem Sądu Okręgowego w Nowym Sączu Wydział I Cywilny, sygn. akt (...) poprzez nielożenie na utrzymanie K. T., S. T., małoletniej J. T. reprezentowanej przez matkę S. T. a następnie zmienionego ugodą zawartą przed Sadem Rejonowym w Nowym Sączu III Wydział Rodzinny i Nieletnich sygn. akt(...) z dnia (...) roku na rzecz S. T. i małoletniej J. T. w kwocie łącznie 2000 złotych miesięcznie, oraz zmienionego wyrokiem Sądu Rejonowego w Nowym Sączu III Wydział Rodzinny i Nieletnich sygn. akt (...) z dnia (...) roku aa łączną kwotą 1000 złotych miesięcznie na rzecz K. T., przy czym łączna wysokość powstałych i wskutek tego zaległości przekracza równowartość 3 świadczeń okresowych wynikających z orzeczeń przez co naraziło je na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych,

tj. o przestępstwo z art. 209 § 1a kk

I. uznaje oskarżonego **D. T.** za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia stanowiącego przestępstwo z art. 209 § 1a kk i za to na mocy powołanego przepisu ustawy wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na mocy art. 69 § 1 kk i art. 70 § 1 kk warunkowo zawiesza na jednoroczny okres próby,

II. na mocy art. 72 § 1 pkt 3 kk zobowiązuje oskarżonego w okresie próby do systematycznego wykonywania ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego względem S. T., K. T. i J. T.,

III. na zasadzie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa częściowe koszty sądowe w postaci częściowych wydatków w kwocie 2000 (dwa tysiące) złotych i na zasadzie art. 624 § 1 kpk zwalnia go od ponoszenia pozostałych kosztów sądowych w postaci dalszych wydatków i opłat.

UZASADNIENIE

**wyroku z dnia 29
października 2021 r.**

Formularz UK 1	Sygnatura akt	<i>II K 1615/19</i>	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	T. D.	Uchylenie się w okresie od dnia 1 stycznia 2017 roku do dnia 20 września 2018 roku w N. od wykonania ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego określonego wyrokiem Sądu Okręgowego w Nowym Sączu Wydział I cywilny, sygn. akt (...)poprzez nielożenie na	

		utrzymanie K. T., S. T. i małoletniej J. T., a następnie zmienionego ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Nowym Sączu III Wydział Rodzinny i Nieletnich sygn. akt (...) z dnia (...)roku na rzecz S. T. i małoletniej J. T. w kwocie łącznie 2000 zł miesięcznie, oraz zmienionego wyrokiem Sądu Rejonowego w Nowym Sączu III Wydział Rodzinny i Nieletnich sygn. akt (...)z dnia (...) roku na łączną kwotę 1000 zł miesięcznie na rzecz K. T., przy czym łączna wysokość powstałych wskutek tego zaległości przekracza równowartość 3 świadczeń okresowych wynikających z orzeczeń, przez co naraził je na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1.1.1.1. Ciężenie na D. T. obowiązku alimentacyjnego wobec K. T., S. T. i J. T.	Zeznania świadka S. T.	k.66-67, 488-489	
Zeznania świadka K. T.	k. 62-63, 489-490		
Zeznania świadka J. T.	k. 490		
Wyroki sądowe i ugoda ustalające wysokość alimentów	k.4, 16-19, 46-47; 129-130, 142, 144		

Wyjaśnienia oskarżonego D. T.	k. 159-160		
1.1.1.2. N. na utrzymanie K. T., S. T. i J. T.	Zeznania świadka S. T.	k.66-67, 488-489	
Zeznania świadka K. T.	k. 62-63, 489-490		
Zeznania świadka J. T.	k. 490		
Tłumaczenia wyciągu z rachunku bankowego D. T.	k. 292-344		
Rozliczenia egzekucji komorniczych	k. 131-132		
Wyjaśnienia oskarżonego D. T.- częściowo	k. 159-160		
1.1.1.3. Uchylenie się przez D. T. od wykonania obowiązku alimentacyjnego	Zeznania świadka S. T.	k.66-67, 488-489, k. 173-174 akt zw. (...)	
Zeznania świadka K. T.	k. 62-63, 489-490		
Zeznania świadka J. T.	k. 490		
Tłumaczenie dokumentacji medycznej D. T.	k. 159-160, 425-437		
Tłumaczenie pism dotyczących egzekucji komorniczej	k. 395-424		
Tłumaczenie dokumentacji medycznej D. T.	k. 425- 437		
1.1.1.4. Narażenie S. T., K. T. i J. T. na	Zeznania świadka S. T.	k.66-67, 488-489	

niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych			
Zeznania świadka K. T.	k. 62-63, 489-490		
Zeznania świadka J. T.	k. 490		
Pisma dotyczące świadczeń socjalnych dla S., K. i J. T.	k. 35, 37-45		
Dokumentacja medyczna K. i J. T.	5-7, 20-21		
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
1. Ocena DOWODÓW			
1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1.1-4.	Zeznania świadka S. T.	Zeznania świadka zasługują na wiarę. Są zbieżne z zeznaniami świadka K. T. oraz potwierdzone	

dokumentacją medyczną K. i J. T., pismami dot. przyznania świadczeń socjalnych, a także wyrokami i ugodą, w których zawarte są ustalenia wysokości alimentów. Istotnie przemawia za wiarygodnością zeznań świadka odnośnie możliwości zapłaty alimentów przez oskarżonego fakt zawarcia przez świadka i oskarżonego ugody w dniu 7 marca 2018 r., co wskazuje na to, iż w istocie uznawał swoją zdolność do realizacji świadczeń zgodnie z ugodą, tj. w podniesionej wysokości. Logika oraz zasady doświadczenia życiowego wskazują zatem, że świadek zgodnie z prawdą zeznaje, iż oskarżony mógł wówczas realizować świadczenia alimentacyjne, i to nawet w większej wysokości niż dotychczas, gdyż inaczej nie zgodziłby się na ich podniesienie. Ponadto dokumentacja medyczna potwierdza prawdziwość zeznań świadka, iż oskarżony przeszedł jedynie stosunkowo niewielki zabieg medyczny, który nie wpłynął znacząco na jego możliwości zarobkowania. Niekwestionowane jest, iż oskarżony był zobowiązany do zapłaty świadczeń alimentacyjnych oraz że ich nie regulował w okresie

		objętym aktem oskarżenia, co także zeznał świadek.	
1.1.1.1-4.	Zeznania świadka K. T.	Zeznania świadka zasługują na wiarę jako zbieżne z zeznaniami świadka S. T., a także z innych powodów identycznych z powodami, dla których Sąd dał wiarę zeznaniom świadka S. T..	
1.1.1.1-4.	Zeznania świadka J. T.	Zeznania świadka są bardzo skromne objętościowo, niemniej co do swej istoty potwierdzają fakty niekwestionowane, tj. niepłacenie alimentów przez oskarżonego w okresie objętym aktem oskarżenia, i jako takie zasługują na wiarę.	
1.1.1.1.	Wyroki sądowe i ugoda ustalające wysokość alimentów	Wiarygodność dowodu opiera się na domniemaniu prawdziwości dokumentów państwowych w postaci uwierzytelnionych kopii wyroków i ugody. Ponadto wiarygodność dowodu nie była kwestionowana. Dowód potwierdza istnienie zobowiązania oskarżonego do zapłaty świadczeń alimentacyjnych na rzecz pokrzywdzonych.	
1.1.1.2	Tłumaczenia wyciągu z rachunku bankowego D. T.	Prawdziwość dowodu nie była kwestionowana. Dowód wskazuje w sposób jednoznaczny, iż w okresie poprzedzającym okres wskazany w akcie oskarżenia oskarżony	

		<p>spełniał świadczenia alimentacyjne. Pośrednio wskazuje również, iż w okresie wskazanym w akcie oskarżenia świadczenia te nie były regulowane, gdyż posiadanie rozbudowanego zapisu wyciągów wskazuje na zapobiegliwość i zorganizowanie oskarżonego, który z pewnością rachunki takie mógłby przedstawić i przedstawiłby, gdyby istniały. Dowód potwierdza także wysokość płaconych świadczeń.</p>	
1.1.1.3.	Tłumaczenie dokumentacji medycznej D. T.	<p>Wiarygodność dowodu nie była kwestionowana. Dokumentacja niezbić wskazuje na przeprowadzenie zabiegu usunięcia niezłośliwego guza w esicy oskarżonego, natomiast nie pozwala na stwierdzenie, aby skutek zabiegu oskarżony pozostawał przez dłuższy czas niezdolny do pracy zarobkowej. Jej zawartość wskazuje, iż zabieg się powiódł i że oskarżony został wypisany w stanie dobrym, co wskazuje na to, że w krótkim czasie mógł odzyskać możliwości zarobkowania.</p>	
1.1.1.3.	Tłumaczenie pism dotyczących egzekucji komorniczej	<p>Wiarygodność dowodu nie była kwestionowana. Pisma wskazują na egzekucje komornicze, które podejmowano wobec oskarżonego, i potwierdzają, że prowadził</p>	

		<p>w okresie objętym aktem oskarżenia działalność gospodarczą w Belgii. W ocenie Sądu nie mogą one natomiast stanowić jednoznacznego dowodu na niemożność płacenia przez oskarżonego alimentów, gdyż niezapłacenie podatków może wynikać z wielu różnych powodów, a tylko jednym z nich jest całkowity brak pieniędzy.</p>	
1.1.1.4.	<p>Pisma dotyczące przyznania świadczeń socjalnych</p>	<p>Wiarygodność dowodu nie była kwestionowana. Pisma są dowodem złej sytuacji materialnej pokrzywdzonych, która prowadziła do przyznania im rozmaitych form pomocy socjalnej. Dowód potwierdza zeznania pokrzywdzonych wskazujące na narażenie ich na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych.</p>	
1.1.1.2.	<p>Rozliczenia egzekucji komorniczych</p>	<p>Wiarygodność dowodu nie była kwestionowana. Rozliczenia egzekucji komorniczych są dowodem na zaleganie przez oskarżonego z zapłatą alimentów, co zakończyło się wszczęciem egzekucji ze składników jego majątku zlokalizowanych na terenie RP. Rozliczenia nie dowodzą natomiast niemożności zapłaty przez oskarżonego alimentów, gdyż dom w stanie surowym pozostawał w tym okresie poza</p>	

		zainteresowaniem oskarżonego, którego centrum interesów życiowych znajdowało się na terenie Belgii.	
1.1.1.4.	Dokumentacja medyczna K. i J. T.	Wiarygodność dowodu nie była kwestionowana. Dowód potwierdza brak możliwości zarobkowania K. i J. T., ich zwiększone na skutek niepełnosprawności potrzeby materialne oraz, pośrednio, znacznie zmniejszone możliwości zarobkowania S. T., co spowodowane jest koniecznością sprawowania opieki nad niepełnosprawnymi córkami.	
1.2.	<i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>		
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.1.2-3.	Częściowo wyjaśnienia oskarżonego D. T.	Wyjaśnienia oskarżonego w najistotniejszej ich części, odnoszącej się do faktów spornych, nie zasługują na uwzględnienie. Stoją one w sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowym i stanowią jedynie linię obrony oskarżonego. O ile część wyjaśnień dotycząca kłopotów ze zdrowiem,	

faktycznego niepłacenia alimentów oraz egzekucji komorniczej była zgodna z pozostałym materiałem dowodowym i nie budzi wątpliwości co do ich prawdziwości, o tyle w ocenie Sądu w najważniejszych dla rozstrzygnięcia sprawy aspektach wyjaśnienia te mijają się z prawdą. Oskarżony przedstawia zniekształcony obraz sytuacji, wyciągając z przedłożonych przez siebie dokumentów wnioski, których w ocenie Sądu nie sposób się dopatrzeć, co dotyczy faktycznych możliwości zarobkowych oraz charakteru dokonywanych wcześniej wpłat.

Wbrew wyjaśnieniom oskarżonego z tłumaczeń dokumentów wynika, iż o ile musiał się on poddać operacji oraz miał przez pewien czas ograniczone możliwości zarobkowania, o tyle nie można uznać, aby przez cały czas, kiedy uchylał się od świadczeń na rzecz pokrzywdzonych, nie miał w ogóle możliwości wykonywania pracy zarobkowej. Przeciwnie, dokumentacja medyczna określa stan oskarżonego jako „dobry” i nie wskazuje na żadne trwałe powikłania ani przeciwwskazania do podejmowania pracy. Ponadto Sąd nie uznał, by egzekucje komornicze podejmowane wobec oskarżonego

świadczyły o tym, iż nie posiada on środków potrzebnych do płacenia alimentów, choćby z tego powodu, że egzekucja w Polsce prowadzona była z budynku- domu w stanie surowym, który należał w istocie do majątku oskarżonego, a pomimo egzekucji w Belgii oskarżony nie wypowiedział leasingów i dalej prowadził działalność gospodarczą, co przemawia za przyjęciem, że dalej przynosiła ona co do zasady zyski, choćby były one mniejsze niż dotychczas. Ponadto przedłożone dokumenty dotyczące egzekucji zaległości podatkowych na terenie Belgii dotyczyły podatku VAT a zatem (w dużym uproszczeniu) podatku będącego pochodną uzyskiwanych przychodów. W konsekwencji wysokość tego podatku obciążająca oskarżonego była efektem samodzielnie podejmowanych decyzji gospodarczych. Natomiast odmienną sprawą jest dlaczego oskarżony w terminie podatku tego nie zapłacił i dlaczego potrzebna była egzekucja organów skarbowych. Tego rodzaju postąpienie nie prowadzi do wniosku, że oskarżony nie był w stanie obiektywnie płacić alimentów gdyż do takiej sytuacji doprowadził własnym

działaniem. Dodatkowo należy zauważyć, iż nakazy zapłaty dotyczyły podatku wymaganego od października 2017 do stycznia 2018 r. (k. 404-405, k. 409) z czego jednoznacznie wynika, że najwyższy podatek VAT obciążający oskarżonego należny była za styczeń 2018 r. a zatem jeszcze na początku tego roku (ewentualnie koniec 2017 r.) oskarżony generował obrót rodzący taki podatek. Tymczasem alimentów nie płacił już od stycznia 2017 r. co jest w oczywistej sprzeczności z jego wyjaśnieniami jakoby z przyczyn niezależnych od siebie nie mógł ich płacić. Jeżeli bowiem przez cały 2017 r. oskarżony wykonywał działalność gospodarczą (ta rodziła obowiązek podatkowy) to miał możliwość także płacić alimenty. Ustalenia te przeczą również wskazywanym kłopotom ze zdrowiem co także miało uniemożliwić płacenie alimentów. Oskarżony do szpitala na tzw. ostry dyżur zgłosił się w dniu 23 października 2016 r. (k. 421) i licząc od tego czasu jego leczenie – to nadal działalność gospodarczą prowadził, gdyby było inaczej to początkiem 2018 r. nie zostałby obciążony podatkiem dochodowym. Także w czasie gdy przechodził zabieg operacyjny co miało miejsce w dniu

22 czerwca 2017 r. (k. 433-435). Ostatecznie (k. 436) u oskarżonego nie stwierdzono nowotworu złośliwego ani rakowiaka, nie stwierdzono także takiego stanu który uniemożliwiłby wykonywanie pracy.

W ocenie Sądu przedłożone przez oskarżonego dokumenty są próbą wykazania jakoby w sposób niezawiniony nie płacił alimentów lecz jedynie wskazują na przejściowe problemy z płaceniem podatków oraz ze zdrowiem.

Ponadto jak zostało już zasygnalizowane, oskarżony w dniu 7 marca 2018 r. zawarł ugodę (k. 16) z J. T. i S. T., gdzie zgodził się na płacenie wyższych alimentów – co stoi w oczywistej sprzeczności ze wskazywanym stanem zdrowia i sytuacją ekonomiczną, która miałby w ogóle uniemożliwiać wywiązywanie się z obowiązku alimentacyjnego.

Sąd nie podzielił także wyjaśnień oskarżonego odnośnie kwot przekazywanych wcześniej (tj. przed styczniem 2017 r.) przewyższających stwierdzony orzeczeniami sądów obowiązek alimentacyjny.

Niewątpliwie oskarżony takie sumy przekazywał

		<p>a czego dotyczyło postępowanie (...) lecz były to pieniądze związane z ustaleniami oskarżonego oraz byłej żony odnośnie budowy nowego domu dla córek lub dobrowolnego większego niż ustalany przyczyniania się do zaspokajania ich potrzeb. Nie wolno pominąć, że córki to osoby wymagające szczególnej opieki, kosztownej i czasochłonnej i wcześniejsze wyższe sumy przekazywane na ich rzecz oraz byłej żony w żaden sposób nie zwalniają z obowiązku bieżącej alimentacji. Tego rodzaju zachowanie może być oceniane w kategoriach stopnia społecznej szkodliwości czynu oraz stopnia zawinienia, nie zaś jako co wskazywałoby na brak winy lub bezprawności czynu,</p>	
1.1.1.1-3.	Zeznania świadka M. T.	<p>Zeznaniom świadka Sąd nie dał wiary. Głównym tego powodem jest bardzo ograniczona wiedza świadka o zdarzeniach będących przedmiotem postępowania, co przesądza o niewielkiej wartości zeznań. Zeznania pochodzą w większości z „drugiej ręki”, niemal w całości od oskarżonego, co powoduje, że trudno traktować je jako samodzielny dowód dodatkowo potwierdzający wersję wydarzeń prezentowaną przez oskarżonego.</p>	

		Wreszcie treść zeznań świadka kłóci się z większością pozostałych dowodów zgromadzonych w sprawie, zarówno ze świadkami, jak i z dokumentami, z których- wbrew zeznaniom świadka- nie wynika, aby oskarżony miał obiektywną niemożność zapłaty alimentów.	
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	T. D.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Z przeprowadzonych w sprawie dowodów wynikało, że oskarżony zrealizował znamiona przestępstwa z art. 209 § 1a k.k., tzn. niealimentacji. Czyn oskarżonego jest zawiniony oraz społecznie szkodliwy w stopniu wyższym niż znikomy. Oskarżony jest osobą dorosłą, jego poczytalność nie budzi wątpliwości podobnie jak świadomość ciążącego na nim obowiązku. Niewątpliwe jest, iż oskarżony			

był zobowiązany wobec pokrzywdzonych do wykonywania obowiązku alimentacyjnego oraz że obowiązku tego nie wykonywał. W ocenie Sądu udowodnione jest także, iż uchylał się od wykonywania tego obowiązku, tzn. że mógł go faktycznie wykonywać, gdyż posiadał majątek i dochody pozwalające na realizację tego obowiązku. Oskarżony nie przekonał Sądu do twierdzenia, że majątku takiego ani możliwości zarobkowania nie miał, co przesądziło o przypisaniu mu odpowiedzialności za zarzucany mu czyn. Ponadto Sąd stwierdził, iż w istocie brak alimentacji narażał pokrzywdzone na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych w postaci zapewnienia odpowiedniej rehabilitacji i kontynuowania edukacji ze względu na ich bardzo ograniczone dochody i możliwości zarobkowania, co uzasadniało przyjęcie kwalifikacji prawnej z art. 209 § 1a k.k.

Oceniając zarówno stopień winy jak i społecznej szkodliwości Sąd uznał, że nie jest on wysoki, nie przekracza średniego. Z jednej strony należy pamiętać o sytuacji osób uprawnionych, w szczególności córek, które są osobami niepełnosprawnymi, wymagającymi

<p>zaspokojenia szczególnych potrzeb a także byłej żony, która osobistym zaangażowaniem dba o dzieci. Z drugiej strony nie można pominąć wcześniejszych starań oskarżonego, który przekazywał większe kwoty właśnie uwagi na te potrzeby oraz wcześniej czynionych zabiegów w kierunku zapewnienia odpowiedniego domu dla nich i byłej żony, niezależnie od tego jak obecne zachowanie oskarżonego jest oceniane przez pokrzywdzone.</p>			
#	1.4. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięzłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	1.5. Warunkowe umorzenie postępowania	x	x
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
x			
#	1.6. Umorzenie postępowania	x	x

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
x			
#	1.7. Uniewinnienie	x	x
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
D. T.	I	I	<p>Uznając oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu Sąd wymierzył karę 3 miesięcy pozbawienia wolności.</p> <p>Sąd przy wymiarze kary kierował się dyrektywami z art. 53 k.k., kierując się przede wszystkim stopniem społecznej szkodliwości, co związane jest ze szczególnymi warunkami pokrzywdzonych jako osób wrażliwych ze względu na ich niepełnosprawność oraz poważną kwotą zaległych świadczeń oraz stopniem</p>

zawinienia. Zdaniem Sądu orzeczone kara w dolnych granicach zagrożenia będzie wystraszającą reakcją ze strony prawa karnego na przypisany czyn, gdyż już takie zagrożenie uświadomi mu konieczność systematycznego wywiązywania się z obowiązku alimentacyjnego.

Podkreślić przy tym trzeba, że obowiązek ten wymaga podejmowania konkretnych działań, które pozwolą osiągać takie dochody, które umożliwią płacenie w pełniej wysokości i terminie. W ocenie Sądu sam wyrok skazujący już będzie dla oskarżonego taki wskazaniem.

Zawieszając warunkowo wykonanie kary Sąd miał na względzie konieczność umożliwienia oskarżonemu wykonywania pracy zarobkowej oraz fakt, iż sytuacja majątkowa oskarżonego uległa w okresie popełnienia czynu obiektywnemu pogorszeniu, aczkolwiek nie w stopniu uniemożliwiającym zapłatę alimentów. Ustalony jednoroczny okres próby wynika z przyjętej pozytywnej prognozy kryminologicznej i będzie wystarczający do jej potwierdzenia. Natomiast z drugiej strony obciążający oskarżonego

			obowiązek jest trwały a zatem sytuacja gdyby jednak nie realizował go, będzie mogła szybko spotkać się z podjęciem adekwatnych działań.
D. T.	II	I	Orzeczenie przynajmniej jednego z obowiązków określonych w art. 72 § 1 pkt 1-7 k.k. jest obowiązkowe przy warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności, którą to karę wymierzył Sąd w przedmiotowej sprawie. W ocenie Sądu obowiązek z art. 72 § 1 pkt 3 jest odpowiedni ze względu na charakter przestępstwa oraz potrzebę kształtowania postawy oskarżonego.
1.1Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
1.6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego,			

zwłaszcza w przypadku wniosku o orzeczenie takiej instytucji przez stronę

Jak już zostało wcześniej wskazane Sąd nie przychylił się do twierdzeń oskarżonego, iż wcześniejsze wyższe wpłaty środków na rzecz pokrzywdzonych powodują, że alimenty zasądzone w przyszłości nie muszą być płacone. Należy podkreślić, że pokrzywdzone przyjmowały wpłaty jako dobrowolne lub też uzgodnione wcześniej przyczynianie się do zaspokajania ich uzasadnionych potrzeb, co jest wiarygodnym i zgodnym z zasadami doświadczenia życiowego wyjaśnieniem, zwłaszcza, iż pokrzywdzone deklarowały, że nie zgodziłyby się na wcześniejszą zapłatę alimentów, gdyż ze względu na brak możliwości zarobkowania potrzebują one stałego, comiesięcznego wsparcia finansowego. Należy przychylić się do ich stanowiska, które przecież musiało być oskarżonemu znane, skoro miał z pokrzywdzonymi siłą rzeczy kontakt spowodowany koniecznością współdziałania w niezakończonych sprawach majątkowych pozostałych po okresie

małżeństwa. Oskarżony nigdy nie deklarował jednoznacznie, że zamierza nadpłacać alimenty, a tytułowanie przelewów jako alimentów wyjaśniał na różne sposoby, nie podnosząc jednak nigdy, że chce płacić alimenty z późniejszych okresów od razu, gdyż nie miał na to zgody pokrzywdzonych. Nie można zatem przyjąć, że oskarżony wcześniej zapłacił świadczenia alimentacyjne, gdyż w istocie dobrowolnie wsparł konkretne zakupy mające na celu poprawę sytuacji życiowej swoich córek i byłej żony. Oznacza to, iż oskarżony nie może powoływać się na wcześniejsze dobrowolne wpłaty na inne cele, zaliczając je na poczet niewymagalnych jeszcze, przyszłych świadczeń alimentacyjnych.

Sąd podziela zapatrywania Sądu Rejonowego w Nowym Sączu III Wydziału Rodzinnego i Nieletnich wyrażone w wyroku z dnia 30 lipca 2019 r., sygn. akt (...) od którego apelację oddalono wyrokiem Sądu Okręgowego w Nowym Sączu III Wydziału Cywilnego Odwoławczego z dnia 1grudnia 2020 r., sygn. akt (...), w którym Sąd Rejonowy w Nowym Sączu słusznie i szczegółowo wskazał, dlaczego nie byłoby zasadne uznanie

<p>kwot wpłaconych we wcześniejszych latach przez D. T. za nadpłacone alimenty. Oskarżony w przedmiotowej sprawie podniósł skrótowo te same argumenty, które- zdanie tu. Sądu, słusznie- nie przekonały już wcześniej Sądu Rejonowego w Nowym Sączu Wydziału III Rodzinnego i Nieletnich. Podkreślając, że sąd karny nie jest związany ustaleniami sądu rodzinnego, tu. Sąd poczynił ustalenia zbieżne z tymi, których dokonał we wcześniejszej sprawie Sąd Rejonowy w Nowym Sączu III Wydział Rodzinny i Nieletnich.</p>		
<p>7. <i>Koszty procesu</i></p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>III.</p>	<p>Ze względu na przypisanie oskarżonemu sprawstwa zarzucanego mu czynu i skazanie go należało obciążyć go zgodnie z art. 627 k.p.k. kosztami sądowymi, tym bardziej, iż oskarżony uzyskuje znaczne dochody z pracy. Mając jednak na uwadze fakt, iż oskarżony posiada na utrzymaniu dzieci z nowego związku oraz że jest zobowiązany do realizacji świadczeń alimentacyjnych, Sąd zwolnił go z ponoszenia kosztów sądowych ponad zasądzoną kwotę 2000 zł.</p>	

1.1Podpis	